

Κυριακή 15η Σεπτεμβρίου 2024

Κυριακή μετά τήν Ὑψωσιν.

(Μάρκ. 8, 34 – 38 καί 9, 1).

«...ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν» (Μάρκ. 8, 34).

Σήμερα βρισκόμαστε στήν πρώτη Κυριακή μετά τή μεγάλη γιορτή τῆς Ὑψωσης τοῦ Τιμί-
ου Σταυροῦ. Στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς
ἡμέρας ἀκοῦμε τόν Ἰησοῦ νά μᾶς ζητάει νά
Τόν ἀκολουθήσουμε σέ μία πορεία σταυρική.

«Ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν» λέγει ὁ Χριστός
καί ἀκούγεται κάπως ἀντιφατικό. Πῶς γίνεται
νά ἀπαρνηθοῦμε κάτι πού τό κουβαλᾶμε
ὑπαρξιακά; Ἀκούγεται ἴσως καί κάπως σχιζο-
φρενικό. Πῶς γίνεται, γιά νά κερδίσουμε τήν
ὑπαρξή μας, νά πρέπει νά τήν ἀπαρνηθοῦμε;
Ἐφόσον τό λέγει ὁ Κύριος ὅμως, σημαίνει ὅτι
μπορεῖ νά γίνει. Ἡ ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας
σημαίνει μετάνοια, θεραπεία καί ἐπιστροφή
στόν Χριστό. Ὁ ἄνθρωπος ἀπαρνιέται τόν

έαυτό του, όταν νεκρώνει και διαγράφει όλα τά στοιχεία πού τόν χωρίζουν από τόν Ίησοῦ.

Πρῶτον, καλούμαστε από τόν Κύριο νά ἀπαρνηθοῦμε τήν πτωτική λογική μας. Ὁ Θεός μᾶς ἔπλασε ὡς λογικά ὄντα. Εἴμαστε τά μοναδικά πλάσματα πάνω στή γῆ πού διαθέτουμε ἐνσυναίσθητη λογική. Μποροῦμε νά ξεχωρίζουμε τό σωστό ἀπό τό λάθος, νά κάνουμε ἐπιλογές, νά προβλέπουμε, νά ὑπολογίζουμε, νά κάνουμε συναρτήσεις καί νά βγάζουμε συμπεράσματα. Ἡ λογική εἶναι τό ἐργαλεῖο μέ τό ὁποῖο προκόπτουμε στή γνώση, στήν ἐπιστήμη καί στήν τεχνολογία. Μέ βάση τή λογική χτίζουμε τίς κοινωνικές μας καταστάσεις, ἐξελίσσουμε τήν προσωπικότητά μας, μαθαίνουμε καινούρια πράγματα καί συνεισφέρουμε στήν κοινή πορεία τῶν ἀνθρώπων. Βεβαίως, ἡ λογική μας ἔχει ὅρια. Μπορεῖ νά καταφέρει πολλά πράγματα, ἀλλά δέν μπορεῖ νά ὑπερβεῖ κάποια μέτρα. Τό ἀκρότατο σημεῖο τῆς λογικῆς εἶναι ἡ κτιστότητά της. Ἡ λογική δουλεύει μέ βάση τά δεδομένα. Ὅλα τά δεδομένα

πού ἐπεξεργάζεται κινουῦνται στά ὅρια τοῦ κτιστοῦ. Πέρα ἀπό τήν κτιστή πραγματικότητα δέν μπορεῖ νά προσλάβει καί νά ἐπεξεργαστεῖ τίποτα. Ἡ ἄκτιστη πραγματικότητα εἶναι ἄγνωστη καί ἀπροσπέλαστη γιά τή λογική, ἀλλά εἶναι ἀληθινή καί πραγματική. Ὁ πιστός ἄνθρωπος καλεῖται νά ἀποδεχτεῖ τά ὅρια τῆς λογικῆς του. Καλεῖται νά ἀπαρνηθεῖ τή λογική του, ὅταν προσεγγίζει τόν Θεό, τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τά μυστήρια τῆς φανέρωσης τῆς Ἁγίας Τριάδας. Καλεῖται νά ἀπαρνηθεῖ τή λογική του, ὅταν πρέπει νά ἐρμηνεύσει καί νά διαχειριστεῖ τόν πόνο, τόν θάνατο, τήν ἀρρώστια, τόν πειρασμό καί κάθε μορφῆς δοκιμασία. Ἡ λογική εἶναι πολύ φτωχή μπροστά στόν πλοῦτο τῆς πνευματικῆς πραγματικότητας καί στήν προοπτική τῆς αἰωνιότητος, διότι, ὡς ἐνασχολούμενη μέ τά κτιστά, εἶναι μικρή καί πεπερασμένη.

Δεύτερον, τό «ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν» σημαίνει νά ἀρνηθεῖ ὁ πιστός τίς ἁμαρτωλές καί βρωμερές ἐπιθυμίες του. Κάθε ἐπιθυμία πού

χωρίζει τόν άνθρωπο από τόν Θεό εἶναι κακή. Κάθε ἐπιθυμία πού δέν εἶναι ἐπιθυμία τοῦ Θεοῦ εἶναι μάταιη, ψεύτικη καί ἐπικίνδυνη. Μποροῦμε συνεχῶς νά ἐπιθυμοῦμε τόν Θεό καί μόνο τόν Θεό; Εἶναι δυνατόν νά ἀρνηθοῦμε κάθε ἄλλη ἐπιθυμία ἐκτός ἀπό τήν ἐπιθυμία τῆς ἔνωσης μέ τόν Χριστό; Ἡ ἀλήθεια εἶναι πώς αὐτό εἶναι δύσκολο ἢ ἴσως καί ἀνέφικτο. Μποροῦμε, ὅμως, κάθε ἐπιθυμία νά τή φωτίσουμε μέ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ. Μποροῦμε κάθε ἐπιθυμία νά τήν ἐξαγιάσουμε μέ τήν ἐπίκληση τῆς παρουσίας Του. Μποροῦμε κάθε ἐπιθυμία νά τήν ἀντικατοπτρίζουμε κάτω ἀπό τό θέλημά Του. Νά ξέρουμε ὅτι κάθε ἐπιθυμία πού μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Θεό θά φέρει ἐσωτερική νέκρωση, ἐξωτερική φθορά, μοναξιά καί δυστυχία. Οἱ ἄνθρωποι ζοῦν γιά νά ικανοποιοῦν τίς ἐπιθυμίες τους. Εἶναι ἀδιανόητο νά περικόπτει κάποιος τίς ἐπιθυμίες του γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἐγωισμός θριαμβεύει καί κυβερνάει τούς ἄνθρώπους μέ τίς ἐπιθυμίες. Οἱ ἐπιθυμίες βαφτίζονται ἀνάγκες

καί μάλιστα σημαντικές καί ζωτικές. Οί κατώτερες ἐπιθυμίες ἔγιναν δικαιώματα. Αὐτά τά δικαιώματα ἐπιβάλλονται ὡς αὐτονόητα. Ἔτσι οἱ ἐπιθυμίες γίνονται δυνάστες, πού καταδυναστεύουν καί αὐτούς πού τίς ἔχουν καί τούς διπλανούς τους καί τό περιβάλλον. Ὁ πιστός, ὅταν ἀπαρνιέται τίς ἐπιθυμίες του, ἐλευθερώνεται, γίνεται πιά δυνατός χαρακτήρας, ἀποκτάει σοφία καί σύνεση, ὠριμάζει πνευματικά καί καρποφορεῖ πολύ πλούσια. Ὁ πιστός, ὅταν ἐξαγιάζει τίς ἐπιθυμίες, τίς κάνει εὐλογημένες. Τά ἁμαρτωλά πάθη τά μεταμορφώνει σέ πάθος καί πόθο γιά τόν Χριστό. Τίς ἐπιθυμίες του δέν τίς δικαιολογεῖ. Τίς ἀξιολογεῖ. Τίς μετατρέπει σέ αἰτήματα προσευχῆς. Τίς χρησιμοποιεῖ γιά νά ἔρχεται πιά κοντά στόν Χριστό. Καθώς ἀπαρνιέται τό θέλημά του, στήν πραγματικότητα τελικά κάνει αὐτό πού θέλει, διότι δέν θέλει τά πράγματα νά γίνονται ὅπως τά θέλει, ἀλλά τά θέλει ὅπως γίνονται. Αὕτη ἡ παραίτηση ἀπό τίς

ἐπιθυμίες γίνεται στό τέλος τό φλάμπουρο τῆς ἐλευθερίας του.

Τρίτον, «ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν» σημαίνει νά ἀπαρνηθεῖ ὁ ἄνθρωπος τή σιγουριά του. Δέν μποροῦμε νά ἀκολουθήσουμε τόν Χριστό, ὅταν εἴμαστε σίγουροι γιά τά προσόντα καί τά κατορθώματά μας. Ἐάν δέν λύσουμε «τόν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων μας» σάν τόν Μωϋσῆ, δέν θά μπορέσουμε νά εἰσέλθουμε στόν ἁγιασμένο χῶρο τῆς «ἀφλεκτής βάτου», πού εἶναι ὁ χῶρος τῆς θεϊκῆς πληρότητας καί παρουσίας. Ὁ Χριστός μᾶς θέλει κοντά Του «ἔξυπόλητους», δηλαδή φτωχοῦς καί ἀδύναμους. Ὅποιος αἰσθάνεται πλούσιος καί δυνατός, ὅποιος αἰσθάνεται ὑγιής καί εὐρωστος, ὅποιος αἰσθάνεται αὐτάρκης δέν ἔχει ἀνάγκη τόν Χριστό. Ὅπως οἱ «κακῶς ἔχοντες», οἱ ἄρρωστοι, οἱ ἀδύναμοι, οἱ ταλαιπωρημένοι ἀναζητοῦν τόν ἰατρό, ἔτσι καί τόν Σωτήρα τόν ἀναζητοῦν αὐτοί πού αἰσθάνονται ἄσωτοι, χαμένοι, πληγωμένοι, ἀπαρηγόρητοι καί μόνοι. Γιά νά βροῦμε τόν Λυτρωτή θά ἀπαρνηθοῦμε

τά προσόντα, τά δεδομένα, τά αὐτονόητα, τίς ἐπιδόσεις καί τά ἐπιτεύγματά μας. Ὅποιος εἶναι φορτωμένος μέ τίς ἐπιτυχίες του καί θεωρεῖ πώς ὅλα τά καταφέρνει μέ τή δουλειά καί τήν ἐξυπνάδα του, δέν πρόκειται ποτέ νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό. Θά γυρίζει συνεχῶς γύρω ἀπό τήν οὐρά του καί θά ξεχνιέται στή σαπουνόφουσκα πού ἔφτιαξε καί πού τήν ὀνομάζει «ζωή». Ἡ ἀληθινή ζωή εἶναι ὁ Χριστός. Σ' αὐτή τή ζωή θά φτάσουμε, ὅταν ἀπαρνηθοῦμε κάθε ψευδαίσθηση ὁποιασδήποτε ἀξίας νομίζουμε ὅτι ἔχουμε. Ὅταν συντρίψουμε τό ἐγώ καί σκύψουμε τό κεφάλι στήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ, τότε θά εἴμαστε ἔτοιμοι νά γίνουμε συνοδοιπόροι Του.

«Ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν» μᾶς λέγει σήμε-
ρα ὁ Χριστός. Αὐτό εἶναι μία σταύρωση. Πο-
νάει νά ἀπαρνηθοῦμε τή λογική, τίς ἐπιθυμίες
καί τήν αὐτάρκειά μας. Ὅταν ὅμως τό κατα-
φέρουμε, τότε θά καταλάβουμε ὅτι ἡ σταύρω-
σή μας εἶναι ὁ προθάλαμος τῆς χαρᾶς, τῆς
ἐλευθερίας καί τῆς αἰώνιας δόξας μας. Ἀμήν.